

gere vil mange af de personer, der er smittet med tuberkulose, først udvikle sygdommen nogle måneder efter, at de er kommet til Danmark, hvorfor en screening ved ankomsten ikke har stor betydning. Det er derimod meget væsentligt, at der iværksættes undersøgelse af personer fra risikoområder, såfremt der opstår symptomer på tuberkulose.

Dansk Røde Kors, som har ansvar for den sundhedsmæssige betjening af flygtningecentrene, har aktuelt iværksat en undersøgelse med henblik på at vurdere, om man kan få noget ud af en rutinemæssig tuberkuloseundersøgelse. I en 6-måneders-periode vil der blive foretaget en rutinemæssig klinisk screening af personer, der kommer fra lande med høj forekomst af tuberkulose, f.eks. fra tropiske lande.

Sundhedsstyrelsen finder ikke, at der på indeværende tidspunkt er grundlag for at iværksætte yderligere foranstaltninger. Styrelsen vil dog følge udviklingen meget nøje i samarbejde med Statens Seruminstitut og Dansk Røde Kors.«

Spm. nr. S 365

Til indenrigsministeren (3/11 95) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Vil ministeren lukke det hul i loven, der betyder, at asylsøgere frit kan færdes i Danmark, selv om de skulle have været udvist?«

Begrundelse

Ifølge Morgenavisen Jyllands-Posten den 3. november 1995 udnytter asylsøgere, der egentlig skulle have været udvist af landet, at fængselsbetjente ikke må bruge magt for at tvinge frihedsberøvede asylsøgere til en fremstilling hos ambassaderepræsentanter for deres hjemlande.

På den baggrund kan politimyndighederne ikke sende asylsøgerne ud af landet, fordi asylsøgernes hjemlande nægter at tage imod de pågældende, hvis ikke personerne har modtaget papirer og rejседokumenter på ambassaden.

Medmindre danskernes retsbevidsthed skal krænkes ganske alvorligt, må ministeren omgående rette op på dette misforhold.

Svar (23/11 95)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Indledningsvis bemærkes, at man har forstået spørgsmålet således, at det angår udlændinge, som efter at have fået endeligt afslag på opholdstilladelse i Danmark står i udsendelsesposition.

Indenrigsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Udlændingestyrelsen og Rigspolitechefen.

Rigspolitiet har i sin udtalelse oplyst, at det følger af udlændingelovens § 30, stk. 1, at en udlænding, der efter reglerne i udlændingeloven ikke har ret til at opholde sig her i landet, skal udrejse.

Udrejser udlændingen ikke frivilligt, påhviler det politiet at drage omsorg for udrejsen, jf. udlændingelovens § 30, stk. 2. Politiet skal således sørge for – eventuelt ved anvendelse af tvang – at udlændingen udrejser af Danmark. Som følge heraf udsender politiet årligt flere tusinde udlændinge, der af forskellige grunde ikke har ret til at opholde sig i Danmark.

Såfremt en udlænding i forbindelse med forkyndelsen af en afgørelse om udsendelse tilkendegiver, at han ikke frivilligt vil udrejse, vil den pågældende normalt blive frihedsberøvet i medfør af udlændingelovens § 36, indtil udsendelse kan ske.

I de tilfælde, hvor udlændingen ikke vil udrejse frivilligt, og hvor han ikke er i besiddelse af nogen form for rejselegitimation, er den pågældende som regel ikke interesseret i at medvirke ved fremskaffelsen af rejselegitimation. Dette vanskeliggør fremskaffelsen heraf, idet de fleste landes repræsentationer kræver, at udlændinge fremstilles personligt på ambassaden/konsulatet.

Skønner man fra politiets side, at man ved en fortsat frihedsberøvelse af udlændingen ikke har udsigt til at identificere den pågældende og fremskaffe de fornødne rejseudokumenter, vil den pågældende blive løsladt og i medfør af udlændingelovens § 34 få pålagt at tage ophold efter anvisning fra politiet.

Da der som oftest er tale om personer, der er helt uden pengemidler, vil der ske indlogering på billigste hotel/pension på politiets regning. Udgiften udgør for øjeblikket cirka 3.000 kr. pr. person pr. måned.

Da de pågældende samtidig ikke opfylder betingelserne for at få udbetalt ydelser efter sociallovgivningen, udbetales et beløb svarende